

KUNSTHARSVULLINGEN VOLGENS DE KERNTÉCHNIEK *)

DOOR A. A. A. M. KONINGS

Assistent bij de Afd. Sodiodontie van de Rijks-Universiteit te Groningen

De kerntechniek voor kunstharsvullingen werd door prof. De Boer beschreven in het T.v.T. van Dec. 1953. Door het aanbrengen van een kern van zinkfosfaatcement worden zowel polymerisatie- als thermische contractie van kunstharsrestauraties tot een minimum beperkt. Voor de polymerisatie-contractie werd dit op de volgende wijze gedemonstreerd:

In een koperen plaat van 6 mm dikte werden 12 even grote, volkomen cilindrische gaten geboord. Deze gaten werden met Sevriton gevuld en wel zodanig dat telkens voor twee vullingen één hoeveelheid Sevriton werd aangemaakt. Van ieder paar werd één gat zonder, één gat met kern gevuld. De eerste drie paar gaten werden zonder druk overvuld, terwijl na het (over)vullen van de laatste drie paar gaten druk werd uitgeoefend door een glasplaat op de koperplaat te drukken. Na polymerisatie en afwerking bleken alle zes vullingen zonder kern volkomen los te zitten, terwijl de vullingen met kern slechts met grote kracht uit de gaten konden worden gedrukt (afb. 1).

Een soortgelijk experiment demonstreert de vermindering der thermische contractie.

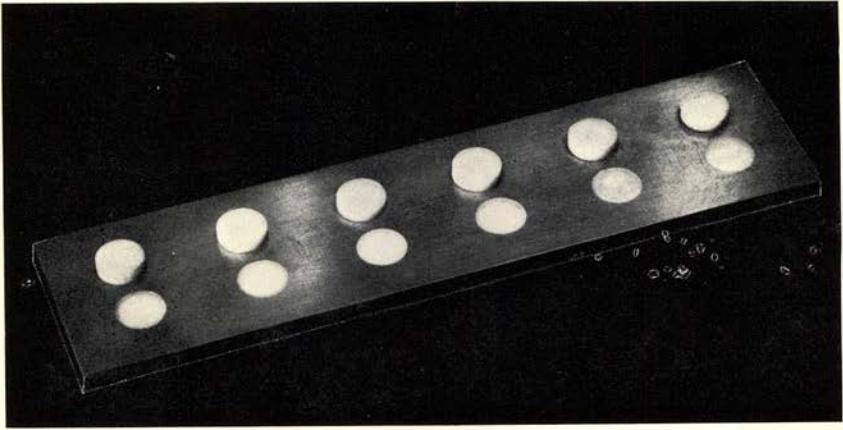
Op grond van klinische ervaring en bovenvermelde experimenten worden op de polikliniek voor Sodiodontie, behoudens in klasse IV caviteiten, geen kunstharsvullingen zonder kern meer vervaardigd. Waar het aanbrengen van een kern niet goed mogelijk is (kleine klasse III caviteiten) wordt de voorkeur gegeven aan silicaatcement.

In afwijking van het in bovenvermeld artikel gestelde, worden klasse IV restauraties van kunsthars zonder kern (evenwel met cementonderlaag) vervaardigd.

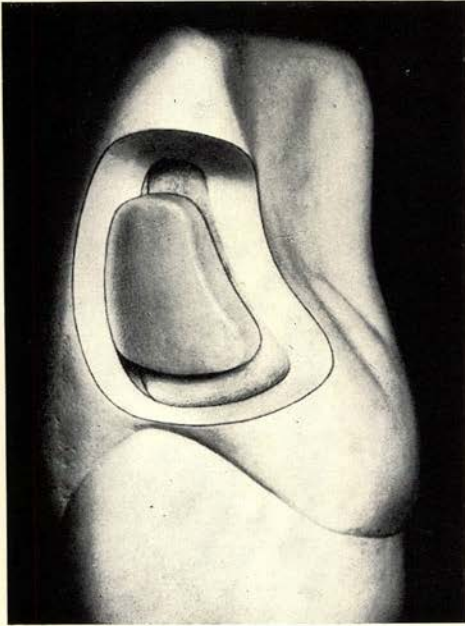
Adhésiv wordt niet gebruikt.

Afb. 2 en 3 tonen een klasse III- en een klasse V caviteit met cementonderlaag en kern.

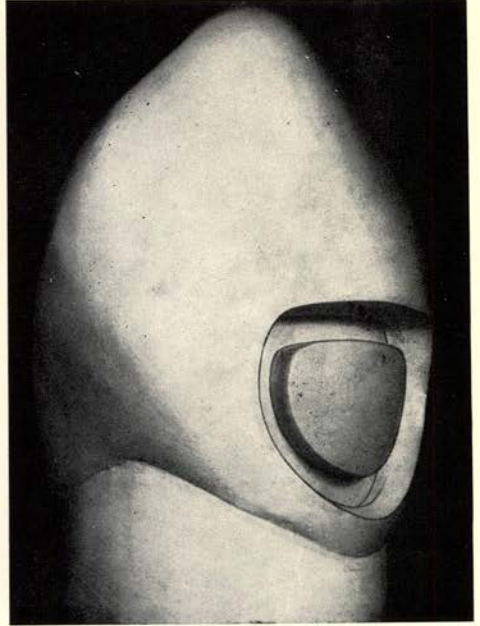
*) Naar een tafeldemonstratie voor de Ver. v. Ned. Tandartsen op 20 Nov. 1954 te Utrecht.

Afb. 1

Afb. 2

Afb. 3

